

شازده کوچولو

انتوان دو سنت اگزوپری
برخی
محمد لاثنی

سرگذشت ترجمه

شازده کوچولو

لخته‌تین ترجمه
از شازده کوچولو را
به فارسی
زنده باد
محمد لاثنی
به انجام رسالد.
لاضی این ترجمه را
با خاطره بی
همراه من داشت.
متنی را که می‌خوانید
در شماره هفتم گلستانه
درج شده بود
که بمناسبت ندیدم
بار دیگر
از نظر تان بگذرانم.

آن رسیدم خواهش کردم که یک هفتة دیگر هم به من مهلت بدهد. اول اعتراض کرد و جداً کتابش را خواست، ولی چون من اصرار ورزیدم پذیرفت و تاکید کرد که دیگر مهلت تمدید نخواهد شد و باید حتی در آخر هفته کتابش را به او پس بدهم. من بی آن که بگویم به ترجمه آن مشغول قول دادم که حتی تا آخر هفته کتاب را پس خواهم داد، و دیگر همه وقت خود را صرف ترجمه آن کردم تا در پایان دوازده روز دیگر کارم به پایان رسید. آن وقت کتاب را بدم و پس دادم و دکتر را با این که از خلف وعده من کمی دلگیر شده بود خوشحال کردم. ولی وقتی گفتتم که آن را ترجمه هم کردم دکتر سخت مکدر شد و گفت:

من خودم می‌خواستم این کار را بکنم، شما به چه اجازه و به چه حقی چنین کاری کردید؟ من که کتاب را برای ترجمه به شما نداده بودم. گفتم: شما که تابه حال به کار ترجمه دست نزدید، و من به همین جهت حرفتان را دیدم حق با اوست، ناچار بپاده شدم و پیش از یک کیلومتر راه را پیاده رفتم. باری، کتاب شازده کوچولو را چندان زیبا و جالب توجه یافتم که دو روزه قرائت آن را به پایان آوردم و تضمیم گرفتم که به ترجمه آن بپردازم. همان یک هفتة آن را بخوانم و سپس به او پس بدهم.

آن وقت که سال ۱۳۳۳ بود منزل من در خیابان امیریه، در چهارراه معزالسلطان واقع بود و از اداره که به خانه برمی‌گشتم، در میدان توپخانه سوار اتوپوس می‌شدم و یکراست می‌رفتم تا در آن چهارراه پیاده می‌شدم و به خانه‌ام که در سیصد قدمی آن جا بود می‌رسیدم.

هفتة موعده به پایان رسید و او کتابش را از من خواست. من به عذر این که گرفتاری‌های خانوادگی مجال نداده است کتاب را به پایان برسانم و اکنون به نیمه‌های

ترجمه کنم، و دیگر شازده کوچولو برای من مزده است. خندیدم و گفتم: اگر هم برای شما مرده است من اورا برای همه فارسی‌زبانان زنده کردم. □

داستان آشنایشدن من با کتاب اشازده کوچولو، داستان شیرینی است. آن هنگام که در اداره حقوقی وزارت دارایی به خدمت مشغول بودم. یکی از دوستان با ذوق و با سواد شادر وان دکتر امیرجهان بیکلو که تحصیلاتش را در فرانسه انجام داده بود و زبان فرانسه را خوب می‌دانست. روزی در اداره به من گفت کتابی از فرانسه برایش رسیده است که بسیار شیرین و جذاب است و از خواندن آن کلی لذت برده است، به حدی که علاوه‌مند شده است و خیال دارد آن را به فارسی ترجمه کند. من خواهش کردم که اگر ممکن است آن را چند روزی به من امانت بدهد تا من نیز آن کتاب مورد پسند وی را بخوانم و سپس به او برگردانم. دکتر بالطف و محبتی که به من داشت پذیرفت و روز بعد کتاب را آورد و برای مدت یک هفتة به من سپرد که پس از آن حتماً کتاب را به او برگردانم. تشکر کردم و وقتی به عنوان پشت جلد کتاب نگریسم دیدم نام کتاب «شازده کوچولو» و اثر نویسنده‌ای به نام آنتوان دو سنت اگزوپری^۱ است. بار اول بود که با چنین کتابی برخورد می‌کردم، و قول دادم که در ظرف همان یک هفتة آن را بخوانم و سپس به او پس بدهم.

آن وقت که سال ۱۳۳۳ بود منزل من در خیابان امیریه، در چهارراه معزالسلطان واقع بود و از اداره که به خانه برمی‌گشتم، در میدان توپخانه سوار اتوپوس پس از تعطیل اداره، طبق معمول به توپخانه رفتم و سوار